

של מנחם גפן

בהיותו בן 11 פגש מנחם בשנייה מבין הנשים שזיכרון מלווה אותי כל ימיו. היתה זו הצנחנית חנה סנש, שהיתה מדריכתו בנוער העובד בקריית-חיים. "הזיכרון הראשון שיש לי מחנה סנש הוא זוג רגליים ארוכות ושזופות", מספר מנחם. "כשאני שומע את שמה אני רואה מייד לנגד עיני את רגליה, במכנסים קצרים. היא היתה אשה יפה מאוד. היו לה עיניים חצי-כבויות, כמו עיניים של ססל יווני."

עם מדריכתו חלק מנחם גפן את אהבתו לצירוף. הוא היה מבקר באוהלה תכופות ושם, לאורה של עשית-הנפט, היה מראה

המקור

השחקנית-הזמרת דליה לביא היתה חברתו של מנחם גפן משך ארבע שנים בלונדון.

40 אלף לירות

הוא שווייה של תמונה זו. הקרוייה "הכלה היהודייה". תמונה זו ספת של הכלה היהודייה מוצגת אף היא בתערוכה.

כוח שניסה לבלום את קאוקזי במלכייה. הוא שכב שמונה חודשים בבית-חולים ברי חיפה, ולאחר שהחלים קיבל זכות למנוחה, כנכה-צה"ל. אך למרות כל נסיונותיו נכשל במיכתה-נהיגה חמש פעמים, בזו אחר זו, ולבסוף החליט לעלות ירושלימה, ללי בוד בבצלאל.

בהגיעו שמה נרשם למחלקה למתכת, אך במהרה גילה כי הליכוד והחלוצי קים השחורים אינם בשבילו. הוא החליט לעבור למחלקת הגראפיקה. "אלה היו היו מים הטובים של ירושלים. בקפה ניצן, שהיה המרכז, ישבו אז אנשים כמו שלונסי

היתה הראשונה ששכבתי איתה. זה היה כשהייתי בן 20 בערך. הייתי ביישן נורא, וגם היום אני עדיין ביישן. אם לא רואים עלי את זה, הרי זה רק בגלל שכיום יש לי טכניקה וניקיון.

"שושנה עברה לגור אתי בבית, ובש" ביל אחד שבפעם הראשונה בחיינו שוכב עם אשה ונוסף לזה הוא גם ביישן, זה היה הישג עצום. בכלל, מכל דור הפלמ"ח — אני הייתי האחרון ששכב עם אשה והי ראשון שגם התחתן איתה."

מייד לאחר גירושו משושנה, שלה היה נשוי משך כשנה, הפך מנחם גרוש מבוקש, למרות שלא היה מודע לעובדה משמחת זו. נערות ירושלים היו הולכות אחריו ב" רחוב, פשוט מפני שתצלום שלו ניצב בחלון-ראווה של צלם ירושלמי.

אך למרות שהפך גראפיקאי מצליח ומי בוקש החליט, יום אחד בשלהי 1959, לנטוש הכל ולנסוע ללמוד בפריס. על פגיו שתו הראשונה עם עירי-אורות הוא מספר: "פגשתי את פריס כבר על האונייה, היא היתה זמרת צרפתיים. אני לא דיברתי צר- פתית והיא לא דיברה אנגלית, אבל אף פעם לא היו בינינו חילוקי-דיעות. זה היה רומן יפה, שהסתיים כשהגענו לתחנת הרכבת של פריס. משם הלכה הזמרת להי פגש עם בעלה, ואני הלכתי לחדר שלי במוגמארטר."

בפריס למד מנחם גפן באקול דה בוזאר, וכאמנים צעירים רבים אחרים רעב אף (המשך בעמוד 35)

אשת חלומות

כך רואה גפן את חני פרי, בצירוף המוצג בתערוכה בתל-אביב. זהו רק אחד מני רבים שצויר מן הדוגמ" ניות, שהיתה מודל אהוב עליו כמיוחד. חני פרי, לדברי גפן, היא מסוג הנשים הנעשות יפות יותר ויותר עם השנים, וגם היא, לדעתו, מן הנשים היפות ביותר בעולם.

לה את ציוריו, "היו לה שני ארגונים מאר רכים שתפשו את חלקי-הארי של האוהל," הוא נזכר, "ובארגונים היו המון רפרודוקציות של ציורים. היא לימדה אותי להכיר את כל ציירי הרנסאנס, היתה מראה ומס" בירה לי כל תמונה. לפני שעזבה, נתנה לי מתנה — גלויה של המונה-ליזה". וכך, תודות לחנה סנש, למד מנחם הקטן להעריך את אל-גרקו כבר בהיותו בן 12.

כשהיה בן 17, התגייס לפלמ"ח. בקיבוץ גבת, שם ישבה ההכשרה שלו, פגש באי הבתו הראשונה, היא היתה בת-משק בת 16 בשם יעל, והוא כתב לה מיכתב-אי אהבה לוחטים. יעל היתה בלונדית בעלת עיניים חומות, "ומאו", מתוודה גפן, "המ שיכה שלי לנשים נעה כמטוטלת מהבי לונדית לערמונית וחוזר חלילה". בפלמ"ח הוא גם נפצע, בדיוק ביום שבו הוכרז על הקמת המדינה, כאשר היה ב

ההשראה
האשה השלישית שלה היתה השפעה בחייו של מנחם גפן, היתה חנה רובינא.

יפות בתערוכה
של מנחם גפן הן זהבה אורני (משמאל) וחברתה, ליד ציור של אשה בעלת שבעה שדיים. מרבית התמונות בתערוכה הן תמונות של נשים, פרט לתמונה אחת שהיא ציור של גבר מזוקן.